

The Wind Did Never Cease to Blow

By Elder Aroldo B. Cavalcante
Of the Seventy

De wind hield nooit op met waaien

Ouderling Aroldo B. Cavalcante
van de Zeventig

October 2024 general conference

We can help others progress in their journey to receive God's blessings.

In 2015, in the state of Pernambuco, Brazil, 62 members of the J. Reuben Clark Law Society cooperated with the state Prosecutor's Office in investigating the legal challenges of residents in four different nursing homes. For five hours one Saturday, these attorneys interviewed over 200 residents one by one, each of whom had been functionally forgotten by society.

During their interviews, they discovered several crimes that had been committed against the elderly residents, such as abandonment, mistreatment, and misappropriation of funds. A key pillar of this law society is to care for the poor and in need. Just two months later, the prosecutor successfully filed charges against the responsible parties.

Their assistance is a perfect example of King Benjamin's teaching "that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God."

One resident I personally interviewed during the pro bono project was a kindhearted 93-year-old woman named Lúcia. Grateful for our service, she jokingly exclaimed, "Marry me!"

Surprised, I responded: "Look over there at that beautiful young woman! She is my wife and the state prosecutor."

She quickly fired back: "So what? She is young, pretty, and can easily get married again. All I have is you!"

The wonderful residents did not have all their problems solved that day. They undoubtedly continued to experience hardship from time to time

Wij kunnen anderen vooruitgang helpen maken op hun reis om Gods zegeningen te ontvangen.

In 2015 deden 62 leden van de J. Reuben Clark Law Society in de Braziliaanse staat Pernambuco samen met het Openbaar Ministerie onderzoek naar de juridische problemen van bewoners van vier verschillende verpleeghuizen. Op zaterdag interviewden deze advocaten vijf uur lang meer dan tweehonderd bewoners één voor één die door de samenleving vergeten waren.

Tijdens hun interviews ontdekten ze verschillende misdrijven tegen de bejaarde bewoners, zoals verwaarlozing, mishandeling en verduistering van geld. De zorg voor armen en behoeftigen is een belangrijke prioriteit van deze vereniging. Slechts twee maanden later diende de openbare aanklager met succes een aanklacht in tegen de verantwoordelijke partijen.

Hun hulp is een uitstekend voorbeeld van de leer van koning Benjamin, 'dat wanneer u in dienst van uw medemensen bent, u louter in dienst van uw God bent'.

Een bewoonster die ik tijdens het pro-bono project zelf heb gesproken, was Lúcia, een goedhartige 93-jarige vrouw. Uit dankbaarheid voor onze diensten riep ze gekscherend uit: 'Wil je met me trouwen?'

Verbaasd antwoordde ik: 'Ziet u die mooie jonge vrouw daar? Dat is mijn vrouw en de openbare aanklager.'

Ze reageerde snel met: 'En dan? Ze is jong, mooi en kan makkelijk hertrouwen. Jij bent mijn enige optie!'

Op die dag werden niet alle problemen van die geweldige bewoners opgelost. Ze bleven ongetwijfeld zo nu en dan ontberingen onder-

like the Jaredites in their boats on the challenging journey to the promised land, “buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them.”

But that Saturday, the nursing home residents knew that regardless of their earthly anonymity, they were known personally by a loving Heavenly Father, One who responds to even the simplest of prayers.

The Master of masters caused “a furious wind” to blow the Jaredites toward promised blessings. Similarly, we can decide to serve as a humble gust of wind in the Lord’s hands. Just as “the wind did never cease to blow” the Jaredites toward the promised land, we can help others progress in their journey to receive God’s blessings.

Several years ago, when Chris, my dear wife, and I were interviewed for my calling as bishop, our stake president asked me to prayerfully consider names to recommend as counselors. After hearing the names I recommended, he said I should know a few things about one of the brethren.

First, this brother could not read. Second, he didn’t have a car he could use to visit members. Third, he always—always—used sunglasses at church. Despite the president’s honest concerns, I felt strongly that I should still recommend him as my counselor, and the stake president supported me.

The Sunday my counselors and I were sustained in sacrament meeting, the surprise on the members’ faces was evident. This dear brother slowly made his way up to the stand, where the overhead lights reflected brightly across his sunglasses.

As he sat by my side, I asked him, “Brother, do you have problems with your vision?”

“No,” he said.

“Then why do you use sunglasses at church?” I asked. “My friend, the members need to see your eyes, and you must be able to see them better too.”

In that moment, he took off his sunglasses and never used them at church again.

This beloved brother served at my side until my release as bishop. Today, he continues to serve faithfully in the Church and is an example of dedication and commitment to the Lord Jesus

vinden, net zoals de Jaredieten in hun boten op de zware tocht naar het beloofde land, die ‘in de diepten van de zee werden begraven wegens de huizenhoge golven die zich over hen uitstortten.’

Maar die zaterdag wisten de bewoners van het verpleeghuis dat ze ongeacht hun aardse anonimiteit persoonlijk werden erkend door hun liefdevolle hemelse Vader, die zelfs de eenvoudigste gebeden beantwoordt.

De Here God liet ‘een geweldige wind’ waaien om de Jaredieten naar beloofde zegeningen te brengen. Evenzo kunnen wij besluiten om een nederige windvlaag in de handen van de Heer te zijn. Net als de wind ‘nooit ophield te waaien’ om de Jaredieten naar het beloofde land te brengen, kunnen wij anderen vooruitgang helpen maken op hun reis om Gods zegeningen te ontvangen.

Toen mijn lieve vrouw, Chris, en ik een paar jaar geleden een gesprek hadden over mijn roeping als bisschop, vroeg onze ringpresident of ik onder gebed wilde nadenken wie mijn raadgevers moesten worden. Toen hij de namen hoorde, zei hij dat ik een aantal dingen over een van de broeders moest weten.

Ten eerste kon deze broeder niet lezen. Ten tweede had hij geen auto om leden te bezoeken. Ten derde droeg hij altijd een zonnebril in de kerk. Ondanks de oprechte zorgen van de president, had ik sterk het gevoel dat ik hem als raadgever moest aanbevelen, en de ringpresident steunde me daarin.

De zondag dat mijn raadgevers en ik in de avondmaalsdienst ter steunverlening werden voorgesteld, was de verbazing bij de leden overduidelijk. Deze dierbare broeder baande zich langzaam een weg naar het podium, waar het licht van de lampen fel op zijn zonnebril weerkaatste.

Toen hij naast me zat, vroeg ik hem: ‘Broeder, heb je problemen met je gezichtsvermogen?’ ‘Nee,’ zei hij.

‘Waarom draag je dan een zonnebril in de kerk?’ vroeg ik. ‘Beste vriend, de leden moeten je ogen kunnen zien, en je moet hen beter kunnen zien.’

Op dat moment deed hij zijn zonnebril af, die hij sindsdien nooit meer in de kerk heeft gedragen.

Deze dierbare broeder is tot mijn ontheffing mijn raadgever geweest. Ook nu dient hij trouw in de kerk en hij is een voorbeeld van trouw en toewijding aan de Heer Jezus Christus. Toch was

Christ. And yet, years ago, he was an unknown sunglass-wearer sitting essentially forgotten in the pews of the chapel. I often wonder, “How many faithful brothers and sisters sit forgotten among us today?”

Whether we are well-known or forgotten, trials will inevitably come to each one of us. As we turn to the Savior, He can “consecrate [our] afflictions for [our] gain” and help us respond to our trials in a way that facilitates our spiritual progression. Whether for nursing home residents, a misjudged Church member, or anyone else, we can be “the wind [that] did never cease to blow,” bringing hope and guiding others to the covenant path.

Our beloved prophet, President Russell M. Nelson, made an exciting and inspiring invitation to the youth: “I reaffirm strongly that the Lord has asked every worthy, able young man to prepare for and serve a mission. For Latter-day Saint young men, missionary service is a priesthood responsibility. ... For you young and able sisters, a mission is also a powerful, but optional, opportunity.”

Every day, thousands of young men and women answer the Lord’s prophetic call by serving as missionaries. You are brilliant, and as President Nelson has said, you can “have more impact on the world than any previous generation!” Of course, that does not mean you will be the best version of yourself the moment you step foot in the missionary training center.

Instead, you might feel like Nephi, “led by the Spirit, not knowing beforehand the things which [you] should do. Nevertheless [you] went forth.”

Perhaps you feel insecure like Jeremiah did and want to say, “I cannot speak: for I am a child.”

You might even see your personal shortcomings and want to cry out like Moses did: “O my Lord, I am not eloquent ... : but I am slow of speech, and of a slow tongue.”

If any of you beloved and mighty young men and women is having a thought like this right now, remember that the Lord has answered, “Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee.” And He promises, “Therefore go, and I will be with thy mouth, and teach thee

hij jaren geleden een onbekende met een zonnebril, die vergeten in de kapel zat. Ik vraag me vaak af hoeveel trouwe broeders en zusters onder ons tegenwoordig worden vergeten.

Of we nu bekend of vergeten zijn, het is onvermijdelijk dat we beproevingen op ons pad krijgen. Als we ons tot de Heiland wenden, kan Hij onze ‘ellende voor [ons] welzijn heiligen’ en ons helpen om zo met onze beproevingen om te gaan dat we geestelijk vooruitgang maken. Of het nu om bewoners van een verpleeghuis, een verongelikt kerklid of iemand anders gaat, wij kunnen de wind zijn die nooit ophoudt te waaien, hoop brengen en anderen naar het verbondspad leiden.

Onze dierbare profeet, president Russell M. Nelson, heeft de jeugd een boeiende, inspirerende uitnodiging gegeven: ‘Ik [bevestig] nadrukkelijk dat de Heer iederwaardige jongeman die daartoe in staat is, vraagt zich voor te bereiden en op zending te gaan. Voor jongemannen in de kerk is op zending gaan een priesterschapstaak. [...] Voor jullie, jonge zusters die daartoe in staat zijn, is een zending ook een krachtige, maar optionele mogelijkheid.’

Elke dag geven duizenden jonge mannen en vrouwen gehoor aan de profetische oproep van de Heer om als zendeling te dienen. Jullie zijn geweldig. President Nelson heeft gezegd dat ‘jullie meer invloed op de wereld [kunnen] hebben dan alle voorgaande generaties!’ Dat betekent natuurlijk niet dat je de beste versie van jezelf zult zijn zodra je het opleidingscentrum voor zendingen binnenstapt.

Daarentegen voel je je misschien net als Nephi, en werd je ‘door de Geest geleid, van tevoren niet wetende wat [je] moest doen. Niettemin ging [je] verder.’

Misschien voel je je net zo onzeker als Jeremiah en wil je zeggen: ‘Ik kan niet spreken, want ik ben nog maar een jongen.’

Misschien ben je je bewust van je eigen tekortkomingen en wil je net als Mozes uitroepen: ‘Och Heere, ik ben geen man van veel woorden [...] want ik spreek onduidelijk en moeizaam.’

Als iemand onder jullie, geliefde en machtige jonge mannen en vrouwen, zo’n gedachte heeft, onthoud dan dat de Heer het volgende heeft geantwoord: ‘Zeg niet: ik ben nog maar een jongen, want overal waarheen Ik u zenden zal, zult u gaan.’ En Hij belooft: ‘Ga, Ik zal Zelf met uw

what thou shalt say.”

Your transformation from your natural to spiritual selfwill occur “line upon line, precept upon precept” as you earnestly strive to serve Jesus Christ in the mission field through daily repentance, faith, exact obedience, and hard work to “find constantly, teach repentance, and baptize converts.”

Though you wear a name tag, sometimes you may feel unrecognized or forgotten. However, you must know that you have a perfect Heavenly Father, who knows you personally, and a Savior, who loves you. You will have mission leaders who, despite their imperfections, will serve you as “the wind [that] did never cease to blow” in guiding you along your journey of personal conversion.

In the “land that floweth with milk and honey” you will serve in on your mission, you will be spiritually reborn and become a lifelong disciple of Jesus Christ as you draw near to Him. You can come to know that you are never forgotten.

Though some may wait “a long time” for relief, for they “have no man” that can yet help, the Lord Jesus Christ has taught us that no one is ever forgotten by Him. On the contrary, He was a perfect example of seeking out the one in every moment of His mortal ministry.

Each of us—and those around us—faces our own storms of opposition and waves of trials that submerge us daily. But “the wind [will not] cease to blow towards the promised land ... ; and thus [we shall be] driven forth before the wind.”

Each of us can be a part of this wind—the same wind that blessed the Jaredites in their journey and the same wind that, with our help, will bless the unrecognized and forgotten to reach their own promised lands.

I testify that Jesus Christ is our Advocate with the Father. He is a living God and acts as a strong wind that will always guide us along the covenant path. In the name of Jesus Christ, amen.

mond zijn, en u leren wat u spreken moet.’

De transformatie van je natuurlijke naar je geestelijke ik zal ‘regel op regel [...] voorschrift op voorschrift’ plaatsvinden als je je oprecht inspant om Jezus Christus in het zendingsveld te dienen, door dagelijkse bekering, geloof, exacte gehoorzaamheid en hard werken om ‘voortdurend te zoeken, bekering te prediken en bekeerlingen te dopen.’

Hoewel je een naambordje draagt, voel je je soms misschien onzichtbaar of vergeten. Maar weet dat je een volmaakte hemelse Vader hebt die jou kent, en een Verlosser die van jou houdt. Je zult zendingsleiders hebben die je, ondanks hun onvolmaaktheden, zullen dienen als ‘de wind [die] nooit ophield te waaien’ en je zullen begeleiden op jouw pad van persoonlijke bekering.

In het ‘land dat overvloeit van melk en honing’ waar je je zending zult volbrengen, zul je geestelijk herboren worden en een levenslange discipel van Jezus Christus worden door dichter tot Hem te komen. Je kunt te weten komen dat je nooit vergeten wordt.

Hoewel sommigen ‘lange tijd’ op hulp moeten wachten, omdat er ‘geen mens’ is die kan helpen, heeft de Heer Jezus Christus gezegd dat niemand ooit door Hem vergeten zal worden. Integendeel, Hij was een volmaakt voorbeeld van altijd de enkeling opzoeken.

Net als de mensen om ons heen kampen wij met onze eigen stormen van tegenspoed en golven van beproeving die ons dagelijks overspoelen. Maar ‘de wind [zal nooit ophouden] te waaien in de richting van het beloofde land; en aldus [worden wij] voor de wind voortgedreven’.

Ieder van ons kan deel uitmaken van die wind – dezelfde wind die de Jaredieten op hun reis tot zegen was, en dezelfde wind die mensen die miskend en vergeten zijn zal zegenen om hun eigen beloofde land te bereiken.

Ik getuig dat Jezus Christus onze Voorspraak bij de Vader is. Hij is een levende God die ons als een sterke wind altijd op het verbondspad zal leiden. In de naam van Jezus Christus. Amen.